

**ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ – ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ -
ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΜΕ – ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:
«Η ΣΤΕΓΑΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΘΗΤΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟ 1^ο ΕΙΔΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ»**

Στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής μάθαμε πως , ως πολίτες, μας αφορούν όλα τα προβλήματα και πως πρέπει να συνεργαζόμαστε και να δραστηριοποιούμαστε. Αποφασίσαμε λοιπόν να ασχοληθούμε μ' ένα πρόβλημα του μαθητικού κόσμου της περιοχής μας: τη στέγαση του Ειδικού Σχολείου.

Το 1^ο Ειδικό Σχολείο Κορυδαλλού ιδρύθηκε το 1988. Είναι ένα 7θέσιο σχολείο Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης που συμπεριλαμβάνει και Ειδικό Νηπιαγωγείο. Εκεί φοιτούν παιδιά από 4 έως 14 ετών. Από το 2006 στεγάζεται σε λυόμενες κατασκευές σ' ένα χώρο που είχε χρήση πάρκινγκ. Μαθητές και δάσκαλοι κάνουν μάθημα – όχι σ' ένα κανονικό κτήριο – αλλά σε «προκάτ σπίτια». Το χτίσιμο ενός κτηρίου με σύγχρονες προδιαγραφές έχει ξεκινήσει, όμως ενημερωθήκαμε πως οικονομικές δυσκολίες δεν επιτρέπουν τη συνέχισή του. Έτσι, στέκει μισοτελειωμένο και ερειπωμένο, με υλικά και εργαλεία που μοιάζουν να ρημάζουν, περιμένοντας μάταια να φιλοξενήσει τα παιδιά που το δικαιούνται.

Μπροστά από το Ειδικό Σχολείο περνάμε πηγαίνοντας στο δικό μας, σύγχρονο και εξοπλισμένο κτήριο, επισκεπτόμαστε το χώρο των συμμαθητών μας για κοινές δράσεις και πάντα αναρωτιόμαστε: Είναι το «κανονικό» αυτό που συμβαίνει;; Μήπως «πρέπει» να προσφέρονται λιγότερα στα παιδιά που αντιμετωπίζουν δυσκολίες; Κι εκεί που κινδυνεύαμε να απαντήσουμε «ναι» σ' αυτά μας τα ερωτήματα, κι εκεί που κόντευε να μας γίνει συνήθεια το πρόχειρο και υποβαθμισμένο περιβάλλον που καθημερινά αντικρίζουμε... μάθαμε ν' αναγνωρίζουμε τα δικαιώματα των παιδιών ... μάθαμε πως κι εμείς είμαστε πολίτες και έχουμε δικαίωμα - υποχρέωση να συμμετέχουμε στη λύση του προβλήματος.

Εντοπίσαμε και καταγράψαμε λοιπόν όλες τις δυσκολίες που υπάρχουν στο γειτονικό μας κτήριο:

- Το μάθημα γίνεται σε λυόμενες κατασκευές που είναι κρύες το χειμώνα και ζεστές το καλοκαίρι. Τις ημέρες με έντονη βροχή οι οροφές τρέχουν νερά. Η υγρασία είναι αφόρητη και υπάρχει μόνιμα μια άσχημη μυρωδιά. Οι συνθήκες υγιεινής είναι άθλιες.
- Δεν έχουν αίθουσα εκδηλώσεων, κυλικείο, βιβλιοθήκη, αίθουσα Η/Υ. Ακόμη και οι τουαλέτες είναι μικρές και λιγοστές με είσοδο από την αυλή.
- Δεν έχουν προαύλιο με γήπεδα μπάσκετ και βόλεϊ αλλά μια μικρή αυλή. (Στην περυσινή εκδήλωση «Τζάμπολ Αγάπης» όλοι είδαμε πόση ανάγκη είχαν να παίξουν σε γήπεδο, έστω και μια φορά και πόσο το χάρηκαν).

- Δεν υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές ώστε οι μαθητές να κινούνται μέσα κι έξω από το σχολείο με ασφάλεια. Στους δρόμους και στα πεζοδρόμια που είναι κοντά δεν υπάρχουν ράμπες, ειδικές διαγραμμίσεις. Οι αίθουσες δεν έχουν ειδικά καθίσματα, στηρίγματα και ό,τι χρειάζεται ένα παιδί με κινητικές δυσκολίες.

Καταλήξαμε λοιπόν ότι αυτές οι τραγικά προβληματικές συνθήκες – και πιστεύουμε πως υπάρχουν κι άλλα πολλά που εμείς δεν μπορέσαμε να τα διακρίνουμε – δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες αυτών των παιδιών αλλά και οποιωνδήποτε παιδιών. Οι μαθητές στη σημερινή αναπτυγμένη κοινωνία έχουν ανάγκη από ένα όμορφο και ασφαλές περιβάλλον όπου θα δίνεται προτεραιότητα στο να είναι το μάθημα αλλά και η ξεκούραση, η άθληση, το παιχνίδι ευχάριστες διαδικασίες.

Μάλιστα, συζητώντας για την κοινωνία μας που πρέπει να μην κάνει διακρίσεις και να βάζει τους πολίτες σε κατηγορίες, συμφωνήσαμε πως στα παιδιά με ιδιαιτερότητες πρέπει να δίνεται πάντα προτεραιότητα. **Εκεί, στην πράξη απέναντι σε ομάδες με διαφορετικότητα, είναι που βλέπεις αν υπάρχει ίση αντιμετώπιση, δικαιοσύνη, φροντίδα και πρόνοια.**

Προβληματιστήκαμε, πως εμείς, μαθητές δημοτικού, θα μπορούσαμε, όχι μόνο να περιγράψουμε το πρόβλημα αλλά και να βοηθήσουμε στη λύση του προβλήματος. Οι απόψεις που ακούστηκαν ήταν πολλές:

Να μαζέψουμε χρήματα από όλους τους πολίτες για να ολοκληρωθεί το κτήριο, να στείλουμε υπόμνημα στο Δήμαρχο, στον Υπουργό και σ' όλους τους αρμόδιους και να κάνουμε διαμαρτυρία, να μοιράσουμε έντυπα στο δρόμο για να ενημερωθούν όλοι οι δημότες, να κάνουμε δημοσιεύσεις σε εφημερίδες, σε κανάλια...

Καταλήξαμε πως πρέπει να γίνουν δυο βασικά γεγονότα πριν από όλα:

- Να ενωθούμε και να κινητοποιηθούμε δυναμικά μαζί με άλλες ομάδες όπως οι γονείς μας, οι δάσκαλοι, οι αθλητικές και πολιτιστικές οργανώσεις της περιοχής μας.
- Να καταλάβουν εκείνοι που αποφασίζουν για την προσφορά και την πρόνοια, πως πάνω από όσα έργα εξυπηρετούν τη ζωή μας, **βρίσκεται η ίδια η ΖΩΗ ... και το ανθρώπινο σχολείο «φτιάχνει» ζωές !** Γιατί είναι ζωή το να είσαι χρήσιμος, να καλλιεργείς όλες σου τις δυνατότητες , να προσφέρεις στην ομάδα σου, να είσαι ευτυχισμένος άνθρωπος!

Κι έτσι, χωρίς να το καταλάβουμε, κάναμε το πρώτο μας ενεργό βήμα, το κείμενό μας. Δε θα ορίσουμε παραλήπτη, δε θα μετρήσουμε τους αναγνώστες και την ανταπόκριση που θα βρούμε, πήραμε ήδη ένα αντίκρισμα από τη συνεργασία μας, τη συμβολή μας και τη συνειδητοποίησή μας και νιώθουμε δυνατοί για να συνεχίσουμε τον αγώνα μας και την προσπάθειά μας. Ας ακουστεί, για αρχή, η φωνή μας!